

سگ‌های بلاصاحب

— چిستی، چرایی و اهمیت —

تکثیر آن‌ها است. برنامه گرفتن، عقیم و رهاسازی (CNR) در بسیاری از کشورها اجرا می‌شود. این روش اجتماعی قابل قبول‌تر از معدوم‌سازی است اما هزینه‌بر و نیازمند امکانات و کارکنان ماهر است.

یک دسته از سگ‌های وحشی می‌توانند حیواناتی به بزرگی گاو آبی را شکار کنند. این سگ‌ها چابک و قدرتمند هستند و قادرند به حیوانات هم در خشکی و هم در آب حمله کنند، که فرار را برای آن‌ها دشوار می‌کند.

نقش نهادها در مدیریت

گروه‌های مختلفی از جمله محققان، سازمان‌های حمایت از رفاه حیوانات

و دولت‌ها برنامه‌های متعددی برای مدیریت جمعیت سگ‌های بلاصاحب اجرا می‌کنند. اهداف این برنامه‌ها شامل کاهش تعداد سگ‌های بلاصاحب، افزایش آگاهی عمومی درباره مالکیت مسئولانه و بهبود بهداشت و سلامت سگ‌های بلاصاحب است.

انگیزه‌های انسان‌محور مانند کنترل بیماری‌های مشترک و کاهش آسیب‌های ناشی از گازگرفتگی و انگیزه‌های حیات وحش‌محور مانند کاهش خطر برای حفاظت از گونه‌های دیگر نیز در این برنامه‌ها نقش دارد.

مدیریت پسماند
شهرداری شیراز

شورای اسلامی
شهر شیراز

شهرداری شیراز

وهومن و ت
دانشگاه شیراز

دانشگاه شیراز
دانشکده دامپزشکی

مقدمه

سگ‌ها در سراسر جهان تحت عناوین حیوانات خانگی، حیوانات بی‌سرپرست و حیوانات وحشی به وفور یافت می‌شوند. تعداد بالای سگ‌های بلاصاحب نگرانی‌های متعددی از جمله خطرات برای سلامت عمومی، رفاه حیوانات و حیات وحش ایجاد می‌کند.

آمار جهانی

جمعیت جهانی سگ‌ها حدود ۷۰۰ میلیون قلاده تخمین زده می‌شود که حدود ۷۵٪ آن‌ها بلاصاحب هستند. در مناطقی که سگ‌های بلاصاحب با تراکم بالا وجود دارند، مشکلات متعددی برای سلامت عمومی، رفاه حیوانات و حیات وحش به وجود می‌آید.

آثار بر سلامت عمومی

اساساً سگ‌های بلاصاحب با انتقال تعدادی از بیماری‌های مشترک بین انسان و حیوان، صدمات ناشی از گازگرفتگی و تصادفات جاده‌ای مرتبط هستند. این سگ‌ها

آثار بر دیگر حیوانات

بیش سگ‌های بلاصاحب بیش از ۳۰۰ بیماری مشترک را به انسان منتقل می‌کنند. هاری، که توسط این سگ‌ها منتقل می‌شود، سالانه حدود ۶۰۰۰۰ مرگ انسانی را در پی دارد و هزینه اقتصادی آن به ۶/۸ میلیارد دلار می‌رسد. سگ‌ها میزبان اصلی ویروس هاری هستند و عامل ۹۹ درصد از انتقال این بیماری به انسان را تشکیل می‌دهند. سگ‌های بلاصاحب می‌توانند از طریق شکار، رقابت غذایی و انتقال بیماری‌ها، حیات وحش را تهدید کنند. این سگ‌ها در انقراض ۱۱ گونه مهره‌دار نقش داشته‌اند و بقای حداقل ۱۸۸ گونه دیگر را تهدید می‌کنند. به عنوان مثال، هاری که توسط سگ‌های اهلی پخش می‌شود، می‌تواند جمعیت گرگ ایتوپی و سگ وحشی آفریقایی را تهدید کند. سگ‌های بلاصاحب همچنین می‌توانند دام‌های کوچک و متوسط را شکار کرده و خسارات اقتصادی قابل توجهی ایجاد کنند. در ایالات متحده، این خسارات سالانه بیش از ۶۲۰ میلیون دلار برآورد می‌شود.

سلامت و رفاه

سگ‌های بلاصاحب اغلب در شرایط بهداشتی و رفاهی بدی قرار دارند. بسیاری از آن‌ها دچار گرسنگی، کم آبی و بیماری‌های پوستی و انگلی هستند. به عنوان مثال، در هند، حدود ۴۹ درصد از سگ‌های بلاصاحب وضعیت بدنی لاغری دارند. این سگ‌ها اغلب به مراقبت‌های دامپزشکی دسترسی ندارند و بیشتر مستعد ابتلا به بیماری هستند. بیماری‌های مختلفی مانند تومور مقاربتی قابل انتقال نیز در این سگ‌ها شایع است.

روش‌های مدیریت جمعیت

با توجه با آنچه که گفته شد، مدیریت صحیح و انسانی جمعیت سگ‌های رها، ضروری به نظر می‌رسد. برخی روش‌های به‌روز کنترل جمعیت عبارتند از:

- **معدوم‌سازی:** روشی قدیمی برای کاهش تعداد سگ‌های بلاصاحب است که هنوز در برخی کشورها استفاده می‌شود. این روش شامل کشتن دوره‌ای سگ‌ها به منظور کاهش جمعیت است.
- **نگهداری در پناهگاه:** سگ‌های بلاصاحب را در پناهگاه‌ها نگهداری می‌کنند تا یا معدوم شوند، به سرپرستی گرفته شوند یا به‌طور دائم در پناهگاه بمانند. این روش در کشورهای با درآمد بالا و متوسط رایج است اما هزینه‌بر است.
- **کنترل باروری:** شامل عقیم‌سازی جراحی یا شیمیایی سگ‌ها برای جلوگیری از

مردی تلاش می‌کند تا یک فلامینگوی زخمی که در گل و لای گیر افتاده است را نجات دهد، در حالی که سگی تلاش می‌کند او را فراری دهد تا به غذایش برسد. پرنده در میان امید و ناامیدی گرفتار شده است.